

Evropská taneční laboratoř 2

Další představení Tance Praha proběhlo v neděli 20. 6. v divadle Ponec. Tentokrát si diváci mohli užít druhou **Evropskou taneční laboratoř**, která nabídla choreografie: **Tore** (CZ), **Appel** (UK), **Void Amongst Humans** (CZ) a **Ven** (ESP).

S posledním úderem gongu značícím začátek představení se obecenstvo ocitlo v býčí aréně a bylo svědkem černočerveného zápasu mladé toreadorky s nebezpečným býkem. **Dora Hořtová**, choreografka a zároveň interpretka tohoto díla, předvedla velmi jistý a přesvědčivý výkon. Od prvního uvedení (recenzováno na *Tanečních aktualitách* 9. 5. 2009) se vybrousily veškeré nejistoty a **Tore** zaujalo jak nápadem, tak provedením.

Druhou choreografií **Appel (Company Decalage)** neprovázal žádný silný příběh nebo motiv, protože to nepotřebovala. Použila jiné zbraně. Na jevišti se nejdřív objevil hudebník pískající na bansuri a hrající na tabla, který po celou dobu doprovázel příjemnou hudbou dva tanečníky. Muže a ženu, mezi nimiž se od začátku rýsovalo napětí a výzva kdo s koho. Dva famózní tanečníci, pro něž různé přemety, stojky a otočky na hlavách jsou hračkou, se na jevišti „štengrovali“, který z nich dvou je lepší. Intenzita soutěžení se stupňovala s přibývajícím minutami. Energie proudila od konečku prstů do konečku prstů. Jeden na druhého vytahovali neuvěřitelné kombinace inspirované capoeirou, současným tancem, brakedance, B-boyingem a různými dalšími styly. Oba interpreti za necelých patnáct minut předvedli svoji renesančnost v pohybu a diváci se tak mohli utleskat. Na Company Decalage se tu dlouho nezapomene.

Po technické přestávce přišla na řadu další česká choreografie **Jarka Cemerka Void Amongst Humans**. Jeviště divadla Ponec se proměnilo v syrový a realistický prostor nového vyspělého světa, v němž spolu žijí i nežijí dvě bytosti. Vypěstlost člověku může usnadnit život, ovšem vrhá ho do temných koutů samoty a nicoty, kde začíná pomyslný začarovaný kruh. Jarek Cemerka a Helena Arenbergerová nasadili již od samého počátku svižné tempo, které udržovalo napětí a pojilo jednotlivé pasáže. Tito dva lidé by mohli mít všechno, po čem touží, ale svět, ve kterém žijí, a systém, do kterého jsou zamotáni, je nutí ignorovat hlas srdce, a jim se tak nedaří vystoupit do života toho druhého. Toulají se samotou a libují si ve své odcizenosti. Bojí se otevřít... Interpreti doprovází koláž zvuků a melodií Ondřeje Dědečka, která do vyspělého světa skvěle zapadá. Světla limitují a určují jejich pohyb. Realitu a syrovost příběhu i doby dotváří jak dřevěné parkety a šedivé zdi, tak i kostým: džíny a zpočátku i tenisky a mikina s kapucou.

Choreografie disponuje velkými pohybovými nároky, které byly proměněny jak Helenou, tak Jarkem. Oba jsou ve *Void Amongst Humans* velmi poutaví. Tyhle role jim sluší. Jiskří to mezi každým pohybem, diváci napjatě očekávají, jak to dopadne. Dokázali zaujmout a vrýt se pod kůži pozorovatelům evropského tanečního umění.

Již teď neobyčejně vydařený večer však ještě nebyl u konce. Na závěr se představil španělský soubor **La Macana** s choreografií **Ven**, která již získala na jiných evropských festivalech nejedno ocenění. Dva – opět muž a žena v roztrhaných džínách – si nejprve pohrávají s předáváním síly a energie v různých pózách a figurách. Zpočátku je zde evidentní sexuální napětí a chtíč. Hlavním motivem je však po celou dobu kontakt. Především kontakt mezi mužem a ženou. Po krátkém intermezzu, kdy na jevišti zůstává osamocení muž a zuje si boty, se rozehrají nevídané kombinace tanečních a kontaktních variací, že divákovi je najednou jasné, proč je toto představení tak oceňováno a vyvyšováno. Z ženy se stává jakýsi koberec, který se neustále roluje a krabátí a nadzvedává a přetáčí a na něm tančí svýma bosýma nohama muž, který za žádnou cenu nešlápne na studenou podlahu. Neodradí ho šlápnutí na břicho, ani na vlasy a už vůbec ne na ramena či hrudní páteř. Neuvěřitelné se stává možným a to vše je prezentováno s lehkostí a jakoby nic!

Mladý pár tanečníků z Galicie uzavřel velice zajímavý a inspirující večer. Většina diváků si přála,

aby ještě nekončil a tanečníky s těžkým srdcem propouštěli z jeviště. Druhá Evropská taneční laboratoř Tance Praha 2010 se neobyčejně vydařila.

Recenze je psána z představení ze dne 20. června 2010, divadlo Ponoc.